

р.: Форсайт розвитку підприємств аграрної сфери економіки – Львів: Ліга-Прес, 2016. 160 с.

Солоненко Крістіна
студентка 1 курсу ОС «Магістр»
спеціальності «Менеджмент»
Науковий керівник: **Мушеник І.М.**,
к.е.н., доцент кафедри інформаційних технологій,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

СИСТЕМА GPS В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Одна з основних причин, по якій пропонується використовувати GPS навігацію в сільському господарстві - це виробляти якісну оптимізацію в обробці, сіяні і збиранні врожаю.

Чим точніше будуть ці показники, тим вище буде ваш дохід. Точний контроль та облік виконується за допомогою системи GPS моніторингу: з її допомогою можна контролювати місцезнаходження техніки, площу обробленої території, режими роботи сільгосптехніки, витрати паливно-мастильних матеріалів, облік використання причіпного обладнання. GPS системи для сільського господарства дозволяють задати траєкторію руху, при цьому механізатор буде працювати з максимальною точністю на полях.

GPS (англ. Global Positioning System) — сукупність радіоелектронних засобів, що дозволяє визначати положення та швидкість руху об'єкта на поверхні Землі або в атмосфері. Положення об'єкту обчислюється на ньому завдяки використанню GPS-приймача, який приймає та обробляє сигнали супутників космічного сегменту GPS системи глобального позиціонування. Для визначення точних параметрів орбіт супутників та керування, GPS система в своєму складі має наземні центри управління .

Функціональна система GPS в сільському господарстві дозволяє виконувати:

- контроль та облік витрат палива з високою точністю;
- визначення поточного місцезнаходження автомобілів, тракторів, комбайнів;
- облік кількості ходок, пройденого кілометражу, робочого часу автомобілів і сільгосптехніки, виявлення "приписок" в шляхових листах;
- облік мотогодин транспорту та використання причіпного обладнання;
- контроль дотримання технологічної швидкості;
- контроль робочого часу водія / тракториста;
- можливість голосового двостороннього зв'язку;
- контроль обробки полів і облік їх площі;
- планування полів, збір інформації для складання паспорта поля, визначення точних меж полів, вимірювання площі сільгоспугідь, картування врожайності (щільність врожаю та ін.);
- ведення довідників полів, сільськогосподарських культур на карті [2, с. 115-121].

Ефект від впровадження GPS системи:

- скорочення використання ПММ;
- припинення нецільового використання сільськогосподарської техніки;
- оптимізація процесу посадки та збирання врожаю;
- припинення розкрадання сільськогосподарської продукції;
- підвищення конкурентоспроможності підприємства за рахунок зниження собівартості продукції.

Зважаючи на відстань між приймачем та супутниками точність обчислення положення залежить від багатьох факторів та визначається лише з деякою вірогідністю. Радіосигнали супутників можуть екрануватись або відбиватись оточенням приймача, що збільшує похибки визначення часу надходження сигналу та спотворює результат вимірювання.

В першу чергу мають значення атмосферні явища та поточне розташування супутників відносно приймача. Похибка обчислення положення буде більшою, якщо всі доступні супутники сгруповані в одній

півкулі відносно приймача в порівнянні з ситуацією, коли приймач має змогу отримати сигнали супутників з різних боків. Ситуація обмеженої видимості супутників досить поширена в містах завдяки екрануванню сигналів спорудами [1, с. 210-229].

Звичайна точність сучасних [GPS-приймачів](#) в горизонтальній площині становить 5-10 метрів, та 10-20 метрів за висотою, але за збігом деяких умов, обчислене приймачем положення може короткочасно відрізнятись на значно більші величини. Виробники GPS приймачів визначають величину похибки положення так: не більше 5 метрів в 50% часу спостереження, та не більше 8 метрів в 90% часу, похибка визначення швидкості не більше 0,06 м/с.

На території США і Канади є станції WAAS, в Європі діють станції EGNOS, які передають поправки для диференційного режиму, що дозволяє збільшити точність обчислення положення до 1-2 метрів. При використанні більш складного додаткового обладнання, точність визначення координат можна довести до 10 см. Наприклад, для роботи GPS-приймача в диференційному режимі йому постійно необхідно отримувати дані від стаціонарно розташованого приймача диференційної поправки

Загальним недоліком використання будь-якої радіонавігаційної системи є те, що за певних умов сигнал може не доходити до приймача, або приходити із значними спотвореннями або затримками. Оскільки робоча частота GPS лежить в дециметровому діапазоні радіохвиль, рівень прийому сигналу від супутників може серйозно погіршитись під щільним листям дерев або через дуже велику хмарність. Нормальному прийому сигналів GPS можуть завадити перешкоди від багатьох наземних радіоджерел, а також від магнітних бурь.

Список використаних джерел

1. Вовчак І.С. Інформаційні системи та комп'ютерні технології в менеджменті. / І.С. Вовчак. – Тернопіль: Карт-бланки, 2001.

2. Гордієнко І.В. Інформаційні системи і технології в менеджменті: Навч.-метод. посібник для самост. вивч. дисц. – 2-ге вид., перероб. і доп. / І.В. Гордієнко. – К.: КНЕУ, 2003. – 259 с.

3. Тверезовська Н.Т. Інформаційні технології в агрономії: Навч. Посіб. / Н.Т. Тверезовська.– К.: Знання, 2013. – 282 с.

Статкевич Аліна

студентка 3 курсу

спеціальності «Менеджмент»

Науковий керівник : **Покотильська Н.В.**,

к.е.н., доцент кафедри менеджменту,

публічного управління та адміністрування,

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець – Подільський

ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЇ ПРАЦІ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Мотивація праці є центральним завданням розвитку стратегічного управління персоналом. Здійснювані в Україні реформи не можуть бути ефективно реалізовані без створення стимулів до праці й заповзятливості в сполученні з дисципліною та організованістю. У сучасних умовах економічного зростання держави гостро постають питання щодо мотивації праці. Відсутність вітчизняної теоретичної основи щодо цього процесу викликає певні непорозуміння та призводить до запозичення зарубіжного досвіду.

Значний внесок у розвиток теорії та практики мотивації трудової діяльності зробили такі вчені, як А. Сміт, Ф. Тейлор, Е. Мейо, Г. Гілбрейт, А. Маслоу, Л. Портер, а також вітчизняні вчені та мислителі такі, як М. Вольський, Г. Цехановецький, Т. Ф. Степанов, І. В. Вернадський, І. Я. Франко та інші [3].

Постійні зміни у конкурентному середовищі, законодавчій базі, інтеграція у міжнародний простір, постійні зміни на ринку праці, обумовлюють необхідність переосмислення проблем трудової мотивації, яка